

č. 3091.

Zdravotnictví: Je nezákonné, zakáže-li ministerstvo zdravotnictví prozatím všeobecný prodej lékárnických specialit na základě min. nař. č. 40 ř. z. z r. 1901 z toho důvodu, že zdravotně-technický prozkum jejich nemohl být ve lhůtě 3 měsíců proveden.

(Nález ze dne 11. ledna 1924 č. 5698/23).

Prejudikatura: Boh. 1165 a 2886 adm.

Věc: Ph. Mg. Antonín Š v P. proti ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy o zákaz prodeje lékárnických přípravků.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-1 ohlásil dne 23. října 1922 u osp-é v Plzni výrobu a všeobecný prodej lékárnických specialit »Bioferrol« a »Bioferrol arsen«, pak dne 15. září 1922 výrobu a prodej lékárnické speciality »Scabofon«. Oповěď »Scabofonu« byla st-li k doplnění vrácena a jím dne 21. října 1922 u zmíněného úřadu znovu předložena.

Žal. úřad nař. rozhodnutím zakázal prozatím všeobecný prodej těchto přípravků, poněvadž technický prozkum jich nemohl být dosud proveden.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutí se opírá zřejmě o nař. min. vnitra ze 17. prosince 1894 č. 237 ř. z., a to o ustanovení čl. 6, jemuž se dostalo nového znění nařízením ze 16. dubna 1901 č. 40 ř. z. Tímto předpisem jest upraven výkon zdravotní policie, pokud jde o výrobu a prodej lékárnických specialit. V odst. 2. toho článku jest uložena držiteli neb odpovědnému správci lékárny povinnost ohlásiti polit. úřadu první instance výrobu každé nové farmaceutické speciality, jakož i převzetí cizozemských farmaceutických specialit do prodeje; v odst. 4. jest pak stanoveno, že ohlášený lékárnický výrobek smí být prodáván, když uplynuly tři měsíce od ohlášky neb od jejího doplnění úřadem žádaného, leč že by před uplynutím 3 měsíců byla výroba, resp. prodej zapovězen.

St-1 namítá, že neměla mu být zakázána výroba a prodej lékárnického přípravku »Scabofon«, poněvadž specialita ta byla ohlášena dne 13. září 1922, kdežto zákaz by dodán st-li dne 20. ledna 1923, tudíž teprve po uplynutí zmíněné tříměsíční lhůty preklusivní, takže dlužno na tuto specialitu pozíratí jakoby byla úředně povolena. Než tato námitka jest bezdůvodná, neboť původní oповěď z 15. září 1922 byla st-li vrácena, doplněná pak ohláška byla teprve 21. října 1922 znovu podána, takže zákaz, dodaný st-li dne 20. ledna 1923 stal se ještě v této lhůtě, již dlužno ve smyslu min. nař. počítati ode dne, kdy byla doplněná oповěď znovu podána.

Pokud jde o další námitku, že důvod zákazu v nař. rozhodnutí uvedený příčí se zák., dlužno stížnosti přisvědčiti.

Nss vyslovil již v nál. Boh. 1165 adm. názor, že ustanovením 4. odst. čl. 6. cit. nař. měla být straně poskytnuta ochrana, aby nebyla udržována v nejistotě o osudu své ohlášky déle, než je dle povahy věci nezbytně třeba a aby nebyla tak její podnikatelská činnost ochromo-

vána. Z toho plyne, že odporuje intenci nař., když úřad tuto tříměsíční lhůtu vymezenou pro zkoumání ohlášené výroby a všeobecného prodeje lékárnických specialit prodlouží. Prozatímní zákaz výroby a prodeje z toho důvodu, že zdravotně-technický prozkum nemohl býti ve lhůtě 3 měsíční proveden, není ničím jiným, než prodloužením lhůty vyměřené úřadu k prozkoumání lékárnické speciality.

Žal. úřadem udaný důvod zákazu není tedy čerpán z cit. nařízení, nýbrž odporuje čl. 6 nař. č. 40 ř. z. z r. 1901.

Bylo tedy nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 3092.

Valutová opatření poválečná: * Na převzetí titrů předválečných rent rakouských do úschovy po rozumu vl. nař. ze 7. dubna 1921 č. 151 Sb. má nárok příslušník čsl. republiky, i když bydlí mimo území tohoto státu.

(Nález ze dne 11. ledna 1924 č. 6718/23)

V ě c: František W. v Z. proti ministerstvu financí o zjištění titrů předválečného státního dluhu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím odepřelo min. financí st-li převzítí do úřední úschovy dle vl. nař. ze 7. dubna 1921 č. 151 Sb. titry nezajištěného dluhu rakouského a sice: . . . . a to z důvodu, že st-l bydlí mimo území čsl. republiky.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Ježto žal. úřad ve svém zamítavém rozhodnutí uvedl jedině ten důvod, že st-l bydlí mimo území čsl. republiky, může se nss zabývatí pouze tímto důvodem jako skutkovou podstatou nař. rozhodnutí za základ sloužící (§ 6 zák. o ss) a přezkoumávati zákonnost nař. rozhodnutí jen s hlediska žal. úřadem zaujatého a v rozhodnutí vysloveného.

Šem 1 zák. z 18. března 1921 č. 124 Sb. byla vláda zmocněna, aby k přípravě provedení čl. 203 mírové smlouvy St. Germainské zjistila titry předválečného dluhu bývalého státu rakouského, které jsou na území republiky čsl., anebo které jsou dosud uloženy v cizině, mimo toto území, jsou však majetkem příslušníků čsl. § 2 téhož zák. zmocnil pak vládu, aby za tímto účelem nařídila složení titrů do úřední úschovy.

Podle § 1 lit. b) nař. ze 7. dubna 1921 č. 151 Sb. měly býti do 15. května 1921 zjištěny a seznamenány titry předválečného nezajištěného státního dluhu rak. a nezajištěného společného státního dluhu rak. uh., které jako majetek příslušníků čsl. . . . jsou mimo území čsl. republiky. Ani zák., ani vl. nař. nestanoví, že by příslušník republiky Čsl., v jehož majetku jsou zmíněné, mimo území republiky Čsl. uložené dluhopisy, musil míti bydliště v území této republiky. Opačný názor žal. úřadu, který — jak již praveno — jest jediným důvodem nař. rozhodnutí, jest tudíž právně mylný.